

Slovo starosty

Ilona Plecháčová
mistryně světa

Vážení spoluobčané,

s velkou radostí a hrdostí bych chtěl jménem celé obce poblahopřát naší talentované sportovkyni Iloně Plecháčové k jejím skvělým úspěchům v biatlonu. Ilona nedávno reprezentovala Českou republiku ve štafetě na Mistrovství světa dospělých ve švýcarském Lenzerheide, odkud odcestovala na Mistrovství světa dorostu a juniorů do švédského Östersundu. A právě odtud si přivezla nejen titul mistryně světa z vytrvalostního závodu na 10 km, ale také dvě bronzové medaile – ze sprintu a ze závodu s hromadným startem.

Hned poté byla Ilona povolána reprezentačním trenérem dospělých a přesunula se do Nového Města na Moravě, kde měla premiéru ve Světovém poháru dospělých jako součást štafety. Její výkon sklídl chválu odborné veřejnosti. Svým úsilím, odhodláním a bojovností si vybojovala další účast ve Světovém poháru dospělých, tentokrát ve sprintu v norském Holmenkollenu – ikonickém místě lyžování. Tím získala cenné zkušenosti do dalších sezón.

Její výsledky jsou inspirací pro všechny mladé sportovce a my jí přejeme mnoho dalších úspěchů v její začínající kariéře. Gratulujeme ke skvělým výkonům a děkujeme, Ilono, za vzornou reprezentaci i za to, že jsi vzorem pro další generaci sportovců!

Kromě Ilony si svůj debut ve světovém biatlonu odbyl i další mladý reprezentant – Petr Hák, který, stejně jako Ilona, patří mezi bývalé žáky naší základní školy. Oběma přejeme pevné zdraví a mnoho dalších úspěchů na jejich sportovní cestě!

Dále bych touto cestou poděkoval vedení TJ Sokol, SDH a jejich členům za pořádání společenských akcí. Díky jejich práci a nadšení jsme mohli prožít krásné chvíle plné radosti, hudby a tance. Tyto akce nejen upevňují sousedské vztahy, ale také přispívají k bohatému společenskému životu v naší obci.

Zvláštní poděkování patří také přátelům školy a všem učitelkám naší ZŠ a MŠ, kteří připravili dětský maskarní ples. Vidět rozzářené tváře našich nejmenších v krásných kostýmech bylo skutečnou odměnou za veškeré vynaložené úsilí. Děkujeme vám za vaši energii a čas, který věnujete dětem.

Všem, kdo se podílí na rozvoji naší obce, patří velký dík. Společně děláme naši obec krásnějším místem pro život.

Josef Jiránek
starosta

AKTUALITY

Muzeum lyžování v Dolní Branné

otevírací doba muzea během následujících svátků a každé soboty:

Velký pátek 18. 4. 2025, Bílá sobota 19. 4. 2025,

První Máj 1. 5. 2025, Den vítězství 8. 5. 2025

9:00 - 11:00 | 13:00 - 17:00

Zveme vás na probíhající výstavu roku **HANČOVY TROFEJE**, která představuje ocenění legendárního lyžaře Bohumila Hanče, mistra Koruny české v běhu na lyžích. Přijďte si prohlédnout ceny, které získal během své závodní kariéry. Výstava vás provede ojedinělým příběhem jednoho z našich nejvýznamnějších závodníků. **Pro velký zájem je expozice prodloužená do konce května.**

Setkání dříve narozených

Čtvrtek 10. dubna 2025 od 16:00 v Kulturním domě v Dolní Branné

DISCO PARTY

Sobota 12. dubna 2025 od 20:30 Kulturní dům Dolní Branná

Sběr starého železa

Čtvrtek 17. dubna 2025 od 15:00 - pořádá TJ Sokol Dolní Branná

Pouťová zábava

Sobota 26. dubna 2025 od 20:00 na fotbalovém hřišti, k tanci a poslechu zahraje DJ Šlambor

Pálení čarodějnic

Středa 30. dubna 2025 v odpoledních hodinách „v břízkách“ u víceúčelového hřiště

Zápis dětí do Mateřské školy

14. května 2025 14:30 - 16:00 hodin v budově Mateřské školy v Dolní Branné

Noc kostelů

Pátek 23. května 2025 v kostele sv. Jiří v Dolní Branné

Cyklopožehnutí - 4. ročník

Sobota 24. května 2025 od 10:00 v kostele sv. Jiří v Dolní Branné

Den dětí

30. května 2025 od 15:00 hod. na fotbalovém hřišti v Dolní Branné

Sběr nebezpečného komunálního odpadu

Neděle 8. června 2025 od 11:45 do 11:55 hodin u Kulturního domu v Dolní Branné

Dotační program na čištění odpadních vod u domovních objektů, který zastupitelstvo obce schválilo dne 16. 12. 2020 na dobu 5 let, se blíží ke konci. Zavčas si proto podejte žádost o dotaci. Podmínky dotačního programu jsou zveřejněny na webových stránkách obce www.dolnibranna.cz nebo pro více informací kontaktujte obecní úřad na tel. 499 421 385.

Sběrný dvůr u KD

Od soboty 5. dubna 2025 bude opět otevřen sběrný dvůr vždy první sobotu v měsíci 8 - 12 hodin. Otevřen je rovněž každou středu 8 - 12 | 13 - 17 hodin.

CO BYLO NA ZASTUPITELSTVU?

Na 19. zasedání zastupitelstva obce dne 26.2.2025 došlo k několika důležitým rozhodnutím, se kterými v tomto zpravodaji chceme seznámit občany.

V úvodu jednání bylo zastupitelstvo a přítomní občané seznámeni s rezignací místostarosty pana Libora Čvančary na svou funkci. Svě postavení ve vedení naší obce opouští po dlouhých 19 letech, z toho byl 16 let ve funkci nejdůležitější – starosta obce. Za jeho působení se v obci mnoho věcí změnilo. Jen ty nejdůležitější k připomenutí.

Chodníky na „dolní“ konec až k mostu přes Labe a podél hlavní silnice směrem ke Studenci. Provedla se rekonstrukce požární zbrojnice a především do krásy rozkvetla naše škola. Jak nadčasovou přístavbou, která se snoubí s historickou budovou školy a budovou mateřské školy z 80. let, tak i vnitřní rekonstrukcí včetně moderně vybavené kuchyně, úpravou školní zahrady a parkoviště. Nelze opomenout ani přestavbu historické chalupy čp.1 v krásnou roubenku, ve které je umístěna „Expozice historie bílého sportu v Podkrkonoší“, složená z exponátů celoživotní sbírky Aleše Suka. Právem je tato stavba a muzeum, včetně muzejní kavárny, pýchou naší obce. Za úsilí Libora Čvančary je nutné upřímně a ze srdce poděkovat.

Ve volbě do funkce místostarosty byl zvolen pan Zdeněk Kouba.

Po déletrvajícím zvažování pro a proti obec zakoupila areál bývalé Milety i s pozemky. Možná se zdá cena 11,5 mil. Kč vysoká. Je tak nutné znát, proč tak zastupitelstvo učinilo. Především proto, že je to skvělý pozemek v centru obce, který nabízí mnohé využití. A taky i proto, aby v případě prodeje Milety jinému zájemci nedošlo k nevhodné činnosti, např. výstavbě nějaké provozovny s výrobní činností, neboť tento pozemek, dle stávajícího územního plánu, je k tomuto určen. To by v budoucnu určitě vneslo mezi nás mnoho problémů.

Zakoupením pozemku se tak obci nabízí, že sama rozhodne, co v budoucnu na tomto pozemku bude stát. Nabízí se řada možností. Zachovat stávající budovu Milety a rekonstruovat ji. Nebo provést demolici a vystavět „něco“ nového. A co to bude? To záleží i na vás občanech, jak se povede diskuze o smysluplném využití tohoto místa. Nabízí se možnost výstavby sociálního zařízení pro starší občany, bytové domy pro novou generaci. Park či sportoviště... ?

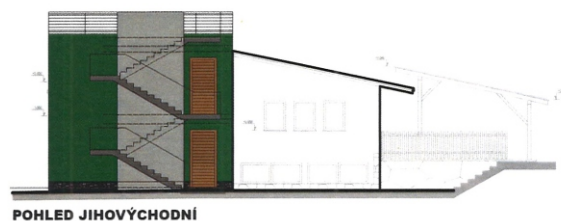
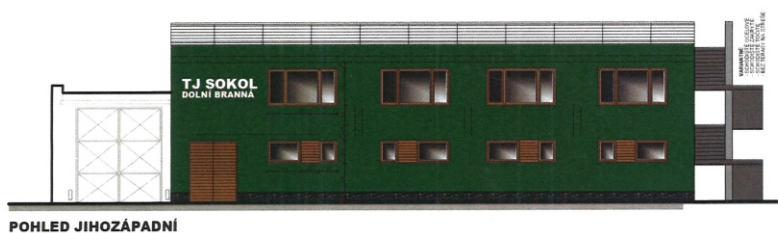
Bude to běh na dlouhou vzdálenost, řečeno sportovní terminologií. Ale doufáme, že se to jednou povede ku prospěchu naší obce a všech občanů.

Jako běh na dlouhou vzdálenost se jeví i rekonstrukce motorestu „Na Kovárně“. Tak snad jsme již vyrazili ze startovních bloků, protože zastupitelstvo vybralo nabídku na zpracování projektové dokumentace – studie.

A posledním důležitým počinem na tomto zastupitelstvu bylo to, že byl schválen záměr na přestavbu fotbalových kabin a osloví se stavební firmy, aby se mohlo požádat o dotaci a sportovní stánek předvést v novém kabátu.

Zdeněk Kouba
místostarosta

Vizualizace fotbalových kabin

Pozvánka do Muzejní kavárny čp. 1

Srdečně vás zveme do naší, již rok a půl otevřené Muzejní kavárny čp. 1. Moc si vážíme všech, kteří naši kavárnu pravidelně nebo alespoň „sem a tam“ navštěvují a budeme rádi, když vás bude více. Myslíme, že nabídku máme v rámci možností slušnou a stále ladíme a snažíme se zlepšovat. Protože jsme především kavárna – nabízíme výbornou italskou kávu COARI (espresso, cappuccino, latte, flatwhite, turecká, ..) a k tomu nemalý výběr dortů, řezů a zákusků z pardubické firmy. Když na kávu není zrovna chuť, je možnost výborného čaje do konvičky s medem a citrónem, chailatte, yuzu, svařené víno, grog apod. Z nealka pak různé druhy džusů a limonád. Kdo si dá rád skleničku či lahvinku vína, tak od pana Romana Zemeše firma R+R z Bavor nebo Ing. Martina Babiče z Dolní Branné. Na čepu točíme prozatím chlazený Lobkowicz 12°. Někteří občané si přejí změnu, pracujeme na tom a uvidíme, jak se to vyvrbí. Když už jsme u toho piva, tak na Velikonoce nebude chybět zelené točené pivo, které mělo loni velký úspěch a taky nám brzy došlo. Letos se polepšíme!

Na teplou večeři to u nás není, ale můžete si u nás dát výbornou škvarkovou pomazánku od Vaníčků na krajících čerstvého vysokého chleba, utopence ať už celé nebo řezy od paní Alice Vacíkové, Hančovo prkýnko k vínu s pečivem (mix sýrů, klobása), preclíky z pekárny ze Studence a nějaké to zobání.

Když nechytíte signál na mobilu, můžete si zahrát karty i jiné společenské hry. Někteří z vás chodí „mastit“ už pravidelně. Děti si mohou kreslit, zahrát si třeba pexeso ...

Na léto plánujeme prodej zmrzliny, než u rušné silnice raději u jedničky, abychom nalákali i ty, kteří toto místo málo znají, ať už místní nebo přespolní.

Mohli bychom psát ještě dál, ale lepší, když přijdete a posoudíte sami.

A my budeme ze srdce rádi. Vždyť je to hlavně pro vás!

Těšíme se

Katka Tejmlová, Petra Zálabská a Katka Karadžosová

Muzejní kavárna čp. 1

Otevírací doba o Velikonocích:

Zelený čtvrtek	17. 4.	16 - 20 hod.
Velký pátek	18. 4.	14 - 20 hod.
Bílá sobota	19. 4.	14 - 20 hod.
Velikonoční neděle	20. 4.	14 - 18 hod.

speciální nabídka na velikonoční dny:

točené zelené pivo

Výstava roku

Dobrym zvykem vystavniků je harmonizovat roční a časový soulad se zaměřením, obsahem, vlastně i trefou do naturelu budoucích návštěvníků příležitostných, tématicky nastavených počinů expozičních.

Proto vznikl při schůzkách členů výboru muzejního spolku projekt, pojmenovaný ne neprávem „výstavou roku“. Preferovaná výstava v 1. patře dolnobranského muzea s výstižným názvem TROFEJE HANČOVY, probíhá již druhý měsíc za značného zájmu větších výprav, škol i zájemců o sportovní historii. Svědčí o tom hromadící se zápisy v knize návštěv, doprovázené přechasto malůvkami mládežníků školního, ba předškolního věku.

Obsah expozice Hančovy, zapůjčený jeho vnučkou, paní Jenkou Hančovou, je doprovázen nejenom 8 velkorozměrovými klipy s popisem šesti významných, vítězných mistrovských závodů, množstvím dobových fotografií, dvěma verzemi Deníku Hančova, ve kterém si mohou listovat a číst zájemci bez omezení, do sytosti. Přepychové dantesy potěší svou originalitou nejenom lyžařské příznivce, ale i znalce historiky a faleristy.

Přestože je ukončení výstavy proponováno až na zakončení lyžařské sezóny, přesně na 30. dubna, připomínáme čtenářům dolnobranského zpravodaje otevírací dobu muzea, tedy soboty a státní svátky, a zveme je srdečně podívat se na tu celoživotní, bohužel krátkou, sportovní cestu a příběh mistra Hanče.

Stalo se jednou, bylo to v úvodu, snad v prvním či druhém výstavním týdnu, že návštěvnice, při čtení osobního, věrně publikovaného vyznání Emericha Ratha, lyžaře, soupeře, přesto kamaráda a citele Hančova, propukla ve spontánní pláč. I organizátorům výstavy je přepis Rathova vyprávění, zaznamenaného ve staniční knize Labské boudy 25. března 1913 výmluvným svědectvím neskutečného fyzického nasazení, úsilí a lidského citu. Abychom všem čitatelům tohoto fejetonu přiblížili atmosféru výstavy roku, nabízíme vyznání E. Ratha v úplném znění:

“Čekali jsme všichni v Labské boudě, až se Hanč z druhého kola vrátí. Dle mého výpočtu musil o půl jedné býti opět zde. Jest již 12 a $\frac{3}{4}$ a Hanč nejede. Nemoha déle vydržeti, jedu mu vstříc směrem ke Krakonoši. Měl jsem v úmyslu jeti až k Mísečkám, domnívaje se, že asi tam Hanč dojel. Sotva jsem pár set metrů ujel, začala silná plískanice se silným větrem, který mě hnál kupředu. Na Pančici potkávám Jarolímka, který úplně promočený vrací se cestou do Labské boudy. Potkávám také tři turisty, kteří pěšky boří se až po kolena ve sněhu. Zbloudili cestou a ptají se na Voseckou boudu. Řekl jsem jim směr a jedu v silné mlze dále. Mlha, plískanice a citelná zima se ve vyšší poloze nápadně stupňují. Najednou mě pojalo zlé tušení, že se Hančovi mohlo něco státi. Na rozcestí na Zlatou výšinu a Harrachovy kameny přemýšlím, kudy bych měl jeti. Dávám se směrem na Krakonoše a sotva jsem sjel první prudký sráz, vidím člověka na zemi ležeti, lyže úplně zkřížené, neschopného vstáti. Volám na něho německy, by si lehl na záda a srovnal lyže. Odpovídá česky. „Co?“ Opakuji to česky ještě jednou a chci mu pomáhati. Nemohl jsem Hanče poznati, neboť měl čepici zataženou přes uši a oči. Dle čísla na prsou poznávám účastníka padesátikilometrovky, myslil jsem však, že je to turistický závodník, neboť měl kabát, a my všichni závodníci jeli jen v košili. Hanč něco nesrozumitelného podivně blábolil, takže jsem viděl, že je zle. Dívám se mu do obličeje a teď teprve poznávám, že to Hanč! Byl velmi promrzlý a díval se tupým zrakem na mne a vidím, že mne vůbec nepoznává. Nebylo mi možno ho na lyžích srovnati, tak jsem mu je odepnul a chtěl, maje sám lyže na nohou, dopravit ho do Labské. Nešlo to, tak jsem si lyže též sundal a zapíchl oba páry do sněhu. Hanče jsem zvedl, ale alespoň třikrát zase upadl, při tom se mu vysmekla rukavice, kterou jsem mu po velké námaze zase navlékl, neb měl ruku úplně zkřehlou.

Bouře sněhová byla stále prudší a prudší. Vzal jsem Hanče pod bok, jednu jeho ruku jsem si dal okolo krku a do jeho pravice vtiskl jsem mu hůl a takto chtěl jsem pěšky dostat se do boudy. Hanč se obrátil a hledí na lyže, volaje „ski“, tím asi chtěl říci, bych vzal jeho ski s sebou. Vysvětlil jsem mu, že pro ně dojedu. Hanč pořáde padal a blábolil nesrozumitelná slova. Po několika krocích řekl mi :“počkej, odpočinout“, což dvakrát opakoval. Vzal jsem proto Hanče na záda a nesl jsem ho asi 500 m směrem k Labské boudě. Vítr mi hnal zrovna do obličeje a několikrát mě i s nehybným Hančem porazil. Sníh byl od deště měkký, takže jsem se při každém kroku bořil, někdy až po pás. Každých 20 kroků musil jsem si oddechnouti, neboť Hanč, drže mne okolo krku, ztuhlou rukou mne škrtil. Doufal jsem, že někdo z Labské nám přijde naproti, takže jsem vždy Hanče zase s nadlidskou námahou naložil a plazil se dále. Bouře a sněhová vánice šla pořád proti nám a cesta nebrala konce. Vída, že se tak včas nedostaneme do boudy, složil jsem Hanče k tyči a spěchám nazpět pro své lyže. Tryskem letím po lyžích z Krkonoše, u Hanče se ještě jednou zastavím a brzkou pomoc mu slibuji. Prosím ho, aby vytrval a trochu mi jeho ztuhlé tělo třu. Posadil jsem ho zády proti větru. Jak Hanče opouštím, dělá na mne dojem, že je ještě k záchránění, neboť se pokouší po všech čtyřech pohybovat se směrem do kopce. Dal jsem mu sbohem, bohužel, mělo zůstat poslední. Hanč pořáde zcela nesouvisle, trhavě blábolil, takže činil na mne hrozný dojem. Napjal jsem všechny síly a o závod běžel jsem do Labské boudy. Cesta asi 900 m se mi zdála věčností, neboť lyže na mokřém sněhu nejely. Promrzlý, umdlený, dorazil jsem do Labské, kde jsem hroznou zprávu oznámil. Záchranná expedice se vydala okamžitě na cestu a velmi brzy přivezla Hanče na rohačkách do boudy. S přítelem Scheinerem a s přispěním lyžařů v Labské, třeli jsme Hanče sněhem a zahájili umělé dýchání, avšak jeden a půl hodinová námaha zůstala bezvýsledná. Smrt Hančova nastala dle mého názoru i výroku lékaře ochrnutím srdce. Neviděl jsem Hanče asi 3 roky /vojna/ a velmi jsem se divil, jak se změnil. V předvečer závodu si stěžoval, že musí velmi namáhavě pracovat a že ztratil 10 kg na váze, co je doma z vojny. Byl bych dal vše za to, kdyby se podařilo milého kamaráda zachránit, avšak osud mi to nedopřál. Zdrucující událost tato bude mi smutnou upomínkou pro vždy. Znal jsem svého přítele Hanče od roku 1907, kdy jsem s ním poprvé závodil ve Vysokém a měl jsem ho hned od prvního setkání upřímně rád, toho zdravého, přímého a čistě sportovně smýšlejícího horala”.

Aleš Suk

www.muzeumlyzovani.cz**Vnučka Bohumila Hanče paní Jena Šírová - Slavnostní vernisáž výstavy**

Střípky ze školy

Jak Benecko 2025 prožíval a co si všechno pamatuje žák 3. třídy ZŠ DOLNÍ BRANNÁ

„**V pondělí** jsme odjeli ze školy na pobyt na horách. Po příjezdu na hotel Bára jsme se šli ubytovat. Měli jsme pokoj číslo 21 a byl jsem na pokoji s Theodorem, Tomášem a s Martinem. Hned jak jsme se ubytovali, tak jsme šli na běžky. Na běžkách nás rozdělili do skupin já jsem byl v 1. nejlepší skupině. Když jsme přišli z běžek, tak jsme šli na oběd. K obědu jsme měli špagety, potom jsme měli polední klid. Po poledním klidu jsme šli zase na běžky a hráli jsme různé hry s lyžemi na nohou. Po večeři k nám přijel Pan Aleš Suk a ten nám vyprávěl o historii mazání lyží a to se mi moc líbilo. **V úterý** jsme se ráno učili a dopoledne jsme šli na běžky a zase hráli různé hry. Po obědě jsme měli polední klid, a když nám skončil polední klid, tak jsme se šli oblíkat na běžky a pak jsme vyrazili, jezdili jsme sem a tam a zahráli jsme si také florbal na lyžích a to jsem si moc užil. K večeři jsme měli knedlíky plněný borůvkami a bylo to moc dobré a potom k nám přijel pan Bílek z KRNAPu a ten nám vyprávěl, jak zvířata přežívají zimu. Nejvíc mě zaujalo, jak přežívá tetřívka zimu. **Ve středu** jsme měli rozcvičku v 7:20 a pak jsme měli snídani a na pokojích se budoval úklid. Učili jsme se a pak šli na běžky, odpoledne jsme zase lyžovali, a to jsme jeli z velkého kopce, to jsem si moc užil. Všichni jsme ho sjeli, tak jsme jeli k Pirátovi a tam jsem si koupil horkou čokoládu - byla moc dobrá. Když jsme jí dopili, tak jsme se jeli ještě projet a potom jsme museli zpátky nahoru na ten kopec a na hotel. Do pokoje, do postele, odpočinout si. Večer k nám přijel pan hvězdář z Úpice a ten mám vyprávěl o vesmíru, o hvězdách. Po večeři jsme šli ven a byly tam přichystané dalekohledy a z nich jsme koukali na planety Jupiter, Mars, Venuši a různé souhvězdí. **Ve čtvrtek** ráno jsme měli snídani, potom učení a pak jsme šli na běžky. Čekaly nás závody s různými atrakcemi. Po závodech jsme hráli ocásky a vybijenou pak jsme jeli na hotel. Odpočinek na pokoji, oběd a znovu běžkování a hry. K večeru jsme šli na pokoje balit a potom do herny a tam jsme čekali na vyhlášení závodů. Skončil jsem 1. místě. Po vyhlášení jsme měli diskotéku a tam nám pouštěli písničky, jaký jsme chtěli pak jsme šli spát. **V pátek** ráno k autobusu a jeli jsme do školy. Ve škole jsme barvili trička (na to přijely lektorky z DDM) a pak jsme šli do družiny a na oběd a konečně domů.“

Nutno říci, že Eda Kohout má výbornou paměť a za tento sloh dostal 1*, a to ještě zapomněl dodat, že krásnější počasí jsme si přát nemohli, sněhové podmínky byly naprosto ideální, že za námi přijela novinářka paní Kohoutová a natočila o našem pobytu na Benecku reportáž... a že kdyby to bylo už jen o málo lepší, domů už ani nepojedem!

Za nás dospělí: žádný úraz kromě zlomené hůlky je také super. Máme šikovné žáky!

Kolektiv dětí a dospělých ze školy

Tříkrálová sbírka v Dolní Branné 2025

I letos jsme se s dětmi vydaly na již tradiční Tříkrálovou pochůzku po naší vsi. Počasí nám letos vyšlo. Přestože to vypadalo, že tak jako v minulých letech zmokneme či nás téměř odnese vítr, počasí na letošním začátku roku bylo slibné a pestré. Svítalo slunko, byly příjemné teploty, ale i mrzlo až praštilo a také jsme se vracely domů zachumelení. Chodíváme od 15 h většinou celý týden, protože obejít celou ves odshora dolů by bylo během víkendu nereálné. Návrat dětí domů je většinou až na večeri.

Ono je to výprava v pravém slova smyslu, která vyžaduje disciplínu a řád. V daný čas je třeba se sejít v hasičárně, aby se Tříkrálové party oblékly, načernily tváře, nastavily správný rozměr korunky, přehodily přes krk připravené zapečetěné kasičky, vedoucí hlídek aby si vzaly vše potřebné – informační letáky, nač se daný rok přispívá, drobný dárek přispívajícím v podobě cukříku do kávy, posvěcenou křidu či samolepku s letopočtem a iniciály K+M+B. Před začátkem akce je také potřeba prověřit znalost zpívaného textu, aby si tak každý mohl s radostí koledníky poslechnout.

Letos jsme chodily třetím rokem a velmi nás potěšil zájem dětí chodit. Věková škála koledníčků se pohybuje od 7 do 13 let. Zpívají holčičky i kluci. Z naší obce to jsou Adéla Havlíčková, Adéla Tomášová, Zuzana Růžičková, Veronika Novotná, Adam Jiránek, Martin Tomáš, pomáhají i Adam Koudelka, Eva Koudelková, František Jiránek, Nikola Šádková, Petr Bulušek, Eliška Nosková, Pepina Hofmanová, Valča Hrubá a Erik Halánek.

Letošních rekordních 32.028,- Kč je krásný výsledek a každý může být hrdý, že přispěl na dobrou věc. Občané naší vsi jsou štedří a vždy nadšení, když u nich zazvoníme. Pokud někdo není doma, nechá koledu u souseda. Někdo se tak těší, že nám volá, který den k němu přijdeme. Zpívání koledníky i vás, přispívající, baví. Obdarováváte nás nejen finančním obnosem, sladkostmi, z kterých mají děti přirozeně radost, čajem pro zahřátí či něčím k snědku, ale zároveň dojetím, vykouzleným úsměvem na tváři, radostí, poděkováním, že jsme zase přišly... A to nás hřeje u srdce, i děti se tak učí, že rozdávat radost druhým by mělo být naší lidskou přirozeností a samozřejmostí. Cestou od domu k domu, v lednovém mraze a chumelenici, si tak povídáme o tom, kdo a kde měl větší radost, tu že babička měla slzy dojetí na krajíčku a tam, že nás poslouchala celá rodina. Zážitků nasbíráme během toho týdne spoustu. Když mrzne, bruslíme po zmrzlých kalužích, když chumelí, válíme se ve sněhu a koulujeme se. Je to krásný začátek roku pro všechny, nejen koledníčky, ale i dárci. Děkujeme všem a příští rok na viděnou.

Za hlídky Andrea Jiránková a Mgr. Petra Tomášová

Dolnobranští lyžaři

Podzimní tréninková příprava probíhala pravidelně v pondělí, kdy jsme se soustředili nejen na vytrvalost a dynamiku, ale i pomocí klubových koloběžek na správnost odrazu. Zimní sezóna začala letos zase později, jelikož Krakonoš zase neposlal dostatek sněhu. A proto i z kraje nového roku byly pro nedostatek sněhu zrušeny pohárové závody a přesunuty na jiný pozdější termín.

V druhé polovině ledna jsme měli již možnost potrénovat na dolnobranských loukách, a to nejen obratnost, styl, techniku ale i vytrvalost. Ne všem dětem se vždy podařilo skloubit vše dohromady, ale o to mnohem lepšími byly v soutěži o nejvydařenější krkolomný pád z kopce.

Závody v Trutnově koncem ledna byly za slunečného počasí s hromadnými starty vždy po kategoriích. Mladší žáci jeli klasicky a starší už měli styl volný-skate. Na obratnostních závodech na Benecku si děti měly možnost vyzkoušet svoje dovednosti na běžkách. Čekal je slalom, couvání, podlézání a přelézání nastražených překážek a tradiční běh do cíle bez lyží na nohou - v ruce.

Další závody byly začátkem února v biatlonovém areálu Duszniky v Polsku, jelikož Machov ani Police nad Metují neměli dostatek sněhu k uspořádání pohárových závodů. Zde měly všechny kategorie styl klasický s intervalovými starty. Nejnáročnější kopcovitý terén všechny dobře prověřil. Eduard Kohout (2015) se umístil na 4. místě, Tomáš Růžička (2015) byl pátý. Děvčata ročník 2014: Černá Anežka 10. místo, Růžičková Zuzana 14. místo a Kohoutová Kamila 16. místo.

Poslední pohárové závody se jako již pokaždé konaly ve Vrchlabí. Vejsplachy jsou díky zasněžování super po celou zimu. Zde na závodníky čekaly opět obratnostní závody. Překážky zase prověřily každého závodníka nejen obratností, ale kolikrát i klidným provedením překážky. Někdy zbrkllost či nesoustředěnost nadělá mnoho nespokojených slziček v cílovém prostoru, ale na tradiční skok a přejezd houpací rampy se vždy všichni těší.

Poděkování patří také našim sponzorům: Obec Dolní Branná, Kampa Marynka, Edhal Vrchlabí, Stavebniny Krkonoše a Babič a syn Dolní Branná.

Forbelská Blanka

Hasičští železnáci

Po dlouhých a dlouhých letech nebudu začínat tím, že prvními letošními závody byla uzlovka. Časy se mění a přišla doba na změnu.

Poslední podzimní soutěžní klání byl Trutnovský železný hasič. Po příznivých ohlasech se tedy nečekalo až do podzimu letošního roku. A další ročník se uskutečnil už 15. února.

Něco málo k trati, abyste vůbec tušili a věděli, o co kráčí. Po startu je připravena žebříková stěna, za kterou čeká hammerbox. V něm se mlátí palicí nahoru dolů přesně stanovený počet úderů. Následují hadice, nejprve smotat a uložit do bedny tak, aby nikde nevykukovala. A v dalším kroku jiné napojit na hydrant a roztáhnout. Přesouváme se k pneumatice, je potřeba jí odkoulet tam a zpátky v určeném úseku. Kolem mety na lavičku, za níž jsou připraveny kanystry s vodou. Odnést do chlívěčku a tradá na figurínu. Tu odtáhnout na své místo, řádně jí porovnat. Už zbývá jen podlézt laťku, neshodit jí a šup do cíle. A abych nezapomněl, to celé ještě s dýchacím přístrojem na zádech. Samozřejmě upraveným váhově i velikostně pro děti. Dle kategorií se liší a upravují i zátěže na trati.

A jak že jsme v úpické tělocvičně dopadli? V přípravce se moc nedařilo a Lúca Gregorová byla 26. Kluci, ročník 2015-2017, Ondra Gregor 6. a Táda Červený 8. V 2012-2014 byl Martin Tomáš 4. Stejný ročník, akorát u holek, sedmé místo Ádi Havlíčkové. A znovu kluci, tentokrát 2010-2011, Kryštof Lang a znovu čtvrté místečko, od třetího ho dělila 1 setina vteřiny. Nakonec to nejlepší, v tom samém ročníku, akorát holčičím. Zlato pro Náťu Hendrychovou.

Za SDH Ctírad Řídil

Dění z fotbalového hřiště

Sportu ZDAR a fotbalu zvlášť!

Vážení spoluobčané dovolte, abych Vám krátce nastínil současnou situaci v našem fotbalovém oddíle a také se zmínil o tom, co nás čeká v jarní části soutěže.

Jaro pomalu vystrkuje drápky a naši borci jsou natěšení vyběhnout na trávník a změřit své síly se soupeři. Zimní příprava se nesla víceméně v individuálním duchu. Většina našich hráčů přípravu vůbec nepodcenila a při prvním setkání před přátelským utkáním mohlo vedení klubu počítat přírůstky,...ale nebylo to tak špatné, do klubových dresů se vešli všichni.

Nyní malinko vážně. Pro jarní část sezóny nás nikdo neopustil. Ba naopak, náš tým sehnal dvě nové akvizice z řad dolnobraňáků. Prvním je Lukáš Forbelský, vynikající útočník s tahem na branku a pohledem zabijáka. Druhou posilou se stal borec stejného jména a to Lukáš Votoček, mladý dravý fotbalista s vytríbenou technikou a neutuchajícím motorem v těle. Za zmínku stojí, že právě Lukáš doplní ne často vídaný jev, kdy se nám na jednom hřišti sejdou 3 sourozenci. Pokud mám správné informace, tak o prvenství nás v tomto směru může připravit pouze nedaleký Studenec, kde jsou v jednom klubu aktivní čtyři příbuzní fotbalisté stejného příjmení.

Naším společným cílem pro jaro je bavit Vás i sebe fotbalem a pomyslnou třešničkou na dortu by byl i postup do vyšší soutěže. Cesta na vrchol nebude úplně bezstarostná, ale věříme, že se nám to podaří.

Do zpravodajského okénka TJ Sokol bych se ještě rád zmínil o těchto akcích:

Ples – 15. února pořádal TJ Sokol v kulturním domě ples. Z našeho pohledu se ples velice vydařil. Sázkou do loterie bylo pozvání pro nás neznámé kapely. Bohužel ze zdravotních důvodů se nemohlo zúčastnit tradiční Uni Duo, tak jsme na jejich doporučení pozvali dvorecké seskupení Muzikant Revival a volba to byla vskutku dobrá. Bohatou tombolu, líbivou hudbu, tanec, zábavu a skvělé občerstvení si užívalo všech 132 návštěvníků.

Sběr starého železa – ve čtvrtek 17. 4. od 15:00 bude probíhat sběr starého železa. Chcete-li se zbavit starého železa, nachystejte ho k cestě. Parta dobrovolníků projde vesnicí, naloží ho a odveze. Prosím neberte to jako příležitost vyhodit vše, co již nepotřebujete (zahradní nábytek, dětské hračky, plasty....) . Od toho máme v obci sběrný dvůr.

Tradiční pouťová zábava – letos vychází pouť na sobotu 26. a neděli 27. dubna. V sobotu se na fotbalovém hřišti bude konat tradiční taneční zábava. O hudební doprovod se postará DJ Šlambor.

Pro zpestření programu a také pro vyřešení dlouholeté rivality dolnobranských fanoušků pražských „S“ se od 15:00 bude konat na hřišti speciální utkání. Proti sobě nastoupí dříve narození místní borci. Na jedné straně příznivci Slávie a na straně druhé příznivci Sparty. Věřte, že i přes pokročilejší věk některých hráčů bude mít utkání grády, soudím tak podle zarputilosti fanoušků jednotlivých klubů při slovních potyčkách.

Závěrem bych Vám rád ještě nabídl přehled utkání Dolní Branné a Strážného.

S přáním pohody a zdraví

Michal Havlíček

PŘEHLED FOTBALOVÝCH UTKÁNÍ V DOLNÍ BRANNÉ

Přehled zápasů Dolní Branné

11. kolo Sobota [5. 4. 2025](#) 16:30 TJS Dolní Branná x Slavoj Kořenov / TJ Desná B
12. kolo Sobota [12. 4. 2025](#) 17:00 TJS Horka u Staré Paky x TJS Dolní Branná
13. kolo Sobota [19. 4. 2025](#) 17:00 TJS Dolní Branná x TJS Kruh / SK Semily C
15. kolo Sobota [3. 5. 2025](#) 17:00 TJS Dolní Branná x TJS Horní Branná
16. kolo Sobota [10. 5. 2025](#) 17:00 TJS Dolní Branná x TJS Víchová nad Jizerou
17. kolo Neděle [18. 5. 2025](#) 14:30 Hančův SK Benecko x TJS Dolní Branná

Přehled zápasů TJ Strážné

15. kolo Sobota [29. 3. 2025](#) 16:00 TJ Baník Žacléř x TJ Strážné
16. kolo Neděle [6. 4. 2025](#) 16:30 TJ Strážné x TJ Lánov
17. kolo Sobota [12. 4. 2025](#) 16:30 Sokol Vítězná x TJ Strážné
18. kolo Neděle [20. 4. 2025](#) 17:00 TJ Strážné x FK Sokol Volanov
19. kolo Neděle [27. 4. 2025](#) 17:00 TJ Strážné x TJS Staré Buky
20. kolo Sobota [3. 5. 2025](#) 17:00 TJ Tatran Hostinné x TJ Strážné
21. kolo Neděle [11. 5. 2025](#) 17:00 TJ Strážné x FK Poříčí u Trutnova
22. kolo Sobota [17. 5. 2025](#) 17:00 TJ Jiskra Kocbeře x TJ Strážné
23. kolo Neděle [25. 5. 2025](#) 17:00 TJ Strážné x FC Mladé Buky
24. kolo Sobota [31. 5. 2025](#) 17:00 TJ Baník Rtně v Podkrkonoší x TJ Strážné
25. kolo Neděle [8. 6. 2025](#) 14:00 TJ Strážné x FC Libotov
26. kolo Sobota [14. 6. 2025](#) 17:00 Bílá Třemešná / Dvůr Král B x TJ Strážné

Jak se žije současným boudařům v Krkonoších

Pokud jste četli náš únorový rozhovor s Liborem Duškem, seznámili jste se s historií budaření v Krkonoších. Jak se ale na horách žije jejich současným provozovatelům? A je budaření opravdu jen byznys, nebo k němu je stále potřeba i srdce horala? O tom jsme si povídali s Alešem Hnízdem, provozovatelem Labské boudy.

Jedněmi zatracovaná pro svůj specifický, a ne zcela tradiční "roubenkový" vzhled, druhými milovaná pro svoji syrovost, svébytnost a majestátnost. Ať už patříte do jedné či druhé skupiny, jedno je jasné – Labskou **boudu** nelze přehlédnout. Má bohatou historii a v jejím okolí se psaly a dodnes píše velké příběhy. **Aleš Hnízdo**, horal tělem i duší, nám vyprávěl o tom, jak často zachraňují zbloudilé turisty, jestli věří na Krakonoše a co pro něj budaření znamená.

Jak a kdy jste se dostal na Labskou?

S manželkou máme moc rádi hory, já jsem už od narození horal. Mým tajným přáním bylo spát na Labské boudě, což se mi nakonec vyplnilo a strávili jsme tu tehdy dvě noci. Za nějaký čas slovo dalo slovo a v roce 2020 jsme přišli zkusit štěstí s tím, že tady budeme pracovat.

Vy jste původně z Prahy?

Je to tak, oba jsme s manželkou z Prahy, ale už bydlíme celoročně tady. Kromě úseků, které jsou opravdu hluché. Po Velikonocích míváme tři týdny dovolenou a pak po 17. listopadu, před zimní sezónou. Ale nikdy tu není úplně prázdná. Když jsme pryč my, zůstává tu třeba topič, takže když se někdo ztratí, vždycky je možnost pustit zbloudilou duši alespoň do vestibulu.

Co je na budaření nejkrásnější a nejtěžší?

Nejkrásnější je, když se sem lidi vrací a poděkují nám, že je zde někdo, kdo k tomu má trochu jiný přístup. Takový nebyznysový, srdcařský. My sem pustíme lidi, ať je osm ráno nebo půlnoc. Samozřejmě ne vždycky úplně s úsměvem na tváři, ale otevřou. Loni mi třeba v půl druhé ráno volali Poláci, jestli bych jim otevřel. Zrovna jsem sice byl v Harrachově na festivalu, ale zavolať jsem své ochotné manželce a ta je ubytovala. Takže to dobře dopadlo.

To je opravdu moc hezký příklad toho srdcařství...

My to tak prostě máme. Já to vnímám takovou tou původní optikou. Ne, že zavřeme ve čtyři nebo v šest odpoledne. Nemáme problém dát hladovým najíst třeba v deset večer, sice pak už nemají možnost vybrat si z několika chodů, ale hladu neumřou.

Upřímně řečeno, tohle se už v dnešní době jen tak nevidí.

Manželka mi říká, že jsem v tomhle takový svůj a jiný. Ale za mě je nepředstavitelné, že bych večer zamkl hospodu a nenapsal tam ani telefonní kontakt, nebo informace o první pomoci. Po lidech, kteří se sem přijdou ukrýt do vestibulu před škaredým počasím, nebo jen načerpat síly, nic nechceme. Pak nás o to víc mrzí některé negativní recenze na internetu. Podle některých je u nás draho a jen ždímeme z lidí peníze, ale opravdu to tak není. Nikdo, kdo budaření nezkusil na vlastní kůži, si to nedovede představit.

To mě přivádí k otázce na zimu. Jak moc velké a náročné jsou přípravy právě na zimní sezónu?

Zima mě rok od roku učí a naštěstí jsem rok od roku chytřejší. Nejdřív jsem si na zimu nabíral skoro 1 800 kilo brambor v domnění, že na tom ušetřím a nebudu se s tím muset tahat, ale realita je jinde. Brambory jsou sice dobře uskladněné, ale jejich klíčení či měknutí se zabránit nedá. Třetinu jsem pak musel vyhodit. Teď sem na zimu sice brambory, pivo, maso a další, navozíme, ale už ne v takové velké míře. Obvykle jezdíme jednou týdně na větší nákup, ať máme potraviny čerstvější.

A co třeba elektrina, když zrovna řádí vichřice. Jste připraveni na výpadky?

Člověk musí být připravený. Chlapi z horské služby říkají, že když je člověk dobře oblečený do hor, tak by se mu nemělo nic stát, ale nikdy neříkej nikdy. To samé platí i s elektřinou a dalšími technickými záležitostmi. Musíte mít v pořádku komín, dostatečnou zásobu pevného paliva, které navíc musí být suché. Je to spousta proměnných. Elektrina za moji éru tady vypadla naštěstí jen dvakrát a opravdu to nebylo moc příjemné. Čekali jsme 4 hodiny na vysvobození, než sem dojeli. Navíc to bylo v zimě, přestaly jít čerpadla, kotel. Velmi brzy tu začalo být opravdu chladno, naštěstí zde byli jen jedni hosté.

Labská bouda má bohatou historii. Třeba takový příběh Hanče a Vrbaty, je tady doteď cítit?

Myslím si, že každý druhý člověk, který sem jde, ví, co se tady stalo. Letos přijela skupinka dětí a jedna holčička říká: „Paní učitelko, to jste nám neměla včera pouštět ten film. To je přesně to samé počasí, co bylo v tom filmu!“ (*film Poslední závod, pozn. redakce*). Lidi to tady cítí a přemýšlí o tom, občas se ptají, kudy běželi a za jakých podmínek.

Zmínil jste film Poslední závod, měl jste třeba možnost hovořit s jeho tvůrci?

Ano, měl. Režisér Posledního závodu Tomáš Hodan mi říkal, že se po tom příběhu pídil šest let. A je to opravdu do detailu vymakané. Celá ta časová linka je zmapovaná vlastně minutu po minutě, kromě asi hodiny a půl, kdy nikdo neví, co se stalo. A i mně tohle vyprávění znovu vniklo přemýšlet o tom příběhu. I v souvislosti s tím, jak se lidi chovají dnes.

Myslíte tím, jak hory podceňují?

Přesně tak, teď nedávno v zimě sem přišla paní jen v teniskách a v džínách. Měla omrzliny prvního stupně a byla podchlazená. Horská služba jí musela poskytnout první pomoc a nebylo to dobré. Do Špindlu by už živá nedošla.

Takové záchranné akce podnikáte často?

To naštěstí ne. Stává se to třikrát až pětkrát do roka, většinou v zimní sezóně, ve které občas selhávají i moderní technologie. Není signál, telefon se z chladu vybije a vypne a tak dále. Shodou okolností, když jsem rolbou vezl filmový štáb Posledního závodu z Labské, tak jsme potkali rodinu na túře. Říkali, že Krkonoše dobře znají a mají je proježděné na kole. Když jsem se pak vracel zpátky, už je zachraňovala Horská služba. Špatně odbočili u mohyly Hanče a Vrbaty, a i když stáli zhruba 50 metrů od tyčí, nevěděli kudykam. Skoro hodinu pak stáli v klubku a čekali na pomoc, a to včetně malého dítěte. Zhruba měsíc před ztracenou rodinou se ztratil pán, který měl být podle signálu někde pod mohylou, ale našli ho až za rozcestím U čtyř pánů. To tehdy byla velká rojnice a intenzivní pátrání, naštěstí ho opravdu našli.

Povídal jste si někdy se starousedlíky o minulosti Labské?

Ano, poznal jsem minimálně pět lidí, kteří pamatovali i tu starou boudu. Zažil jsem člověka z Vrchlabí, který mi vyprávěl o tom, jak tady hořelo. Když to zaslechli v rádiu, tak vyjeli nahoru podívat se, co se tu děje a byli překvapení, lidé začali téměř hned vybírat zásoby sklepa, který požár vydržel a odnášeli si plné tašky piv, ale i další věci.

A co historie „nové“ Labské boudy?

Potkal jsem se s člověkem, který tady dělal provozního v letech 1986-1996. Vypravoval mi, že boudaření bylo před rokem 1989 úplně jiné. Lidé s tou boudou žili, bohužel měli často i problémy s alkoholem, ona ta izolovanost byla mnohem větší, než je teď. Na druhou stranu boudy žily více komunitně dohromady. Boudaři se pravidelně scházeli buď tady, na Martinovce, Vosecké nebo na Dvoračkách. Hráli karty nebo na kytaru.

Máte pocit, že něco děláte stejně jako boudaři kdysi? Ctíte nějakým způsobem jejich odkaz?

Loni, když byl rok Harrachů, tak sem pan starosta z Jilemnice přivezl potomky přímo hraběte Harracha, abych se dozvěděl víc o tom, co bylo dřív a aby se i oni podívali na místo, kde to jejich prapředek měl rád. Já se snažím to dělat s úctou k boudařům minulých generací. Asi to nikdy nebude stejné, doba se mění. Ten pilíř a základ by tam ale měl být, a to je být tady pro lidi a pomáhat jim, když jsou v nouzi.

Co pro vás vlastně znamená Labská jako taková? I v tom smyslu, jak vypadá, jak je jiná, specifická.

Kdyby byla o dvě patra nižší, tak je to za mě jedna ze tří nejkrásnějších bud tady v Krkonoších. Pan architekt Řihák ji postavil ve své nejlepší dobré víře. Moc nechápu lidi, kteří k Labské mají neustálé výhrady. Za mě je to vlastně bezvadná stavba.

Mně právě přijde, že sem do Labského dolu, který je celý takový temný a drsný, bouda krásně zapadá.

Přesně tak. Pořád je ale pro spoustu lidí kontroverzní, naštěstí se už se s kritikou té stavby jako takové setkávám čím dál méně, ale je to asi i dobou. Lidi to neřeknou přímo a pak to raději napíší. To pak člověk třeba čte recenzi, kde stojí: „Dobré jídlo, ale hnusný barák.“ a dají jednu hvězdičku. Už jsem se nad to lehce povznesl, ale někdy mě to štve.

Moc děkuji za váš čas a za rozhovor!

Magdaléna Škapová

Krkonoše – svazek měst a obcí

Destinační společnost pro TO Krkonoše

Knižní inspirace

Máte už přečtené knížky, které jste našli pod stromečkem? My ještě ne, zaprvé jsme jich tam našli opravdu hodně, a zadruhé nám přišly letošní zima a počátek jara obdařeny docela hezkým počasím, a tak se tolik pršavých či zamračených sobot a nedělí vhodných ke čtení všech těch knih neurodilo.

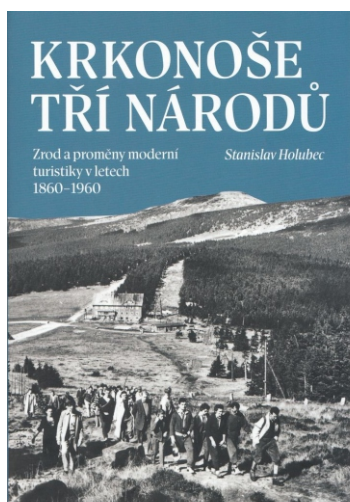
I tak tu máme další nadílku zajímavých knih pro dospělé i děti.

Z nových knih o našem regionu nás zaujala především kniha Krkonoše tří národů věnovaná především všem aspektům místní turistiky mezi léty 1860 až 1960. Radost máme i z dotisku knížky Marka Ebena Myšlenky za volantem 2. Tahle laskavá knížka se před Vánoci prodávala nadmíru dobře, takže se docela rychle vyprodala. Profesor Pavel Kolář, proslulý fyzioterapeut, napsal knížku o tom, jak lze bojovat s bolestí všeho druhu. Kniha se jmenuje Labyrint bolesti. Jana Poncarová napsala knihu, která se odehrává v sedmdesátých letech. Hlavní hrdinkou je mladá houslistka, kterou její otec komunistický funkcionář nutí hrát sovětské skladby, které se jí pramálo líbí.

Máme tu ovšem nové knihy i pro děti. Pro dívky od 11 let první díl napínavé série dětských detektivek Mazaná Marta. Knižka se jmenuje Zločin s vůní květin. A spíše pro kluky od 9 let je určena knížka Poklad pana Harpagona. I tahle knížka od Jana Švrčka je úvodem k dobrodružné knižní sérii.

Přejeme spoustu jarních deštivých sobot a nedělí, aby byly nakonec všechny knížky přečteny.

Dan Kruml, Knihkupectví U Krumlů, ve Vrchlabí od roku 1991

PLASTY

NÁPOJOVÉ KARTONY

PLECHOVKY OD NÁPOJŮ

Do kontejneru

PATŘÍ

- Sešlápnuté PET lahve
- Nápojový karton
- Sáčky, tašky, fólie
- Kelímky
- Obaly od drogerie
- CD, DVD obaly
- Strečové fólie
- Plechovky od nápojů
- Hliníková víčka od jogurtů
- Alobal

Do kontejneru

NEPATŘÍ

- Konzervy
- Linoleum
- PVC
- Pryžové výrobky
- Molitan
- Znečištěné obaly
- Obaly od nebezpeč. látek
- Kably a dráty
- Elektrozařízení

Tyto odpady PATŘÍ
do sběrného dvora nebo do mobilní sběrný.

PROSÍME SEŠLÁPNĚTE!

DOTŘÍDÍME ZA VÁS

Severočeské komunální služby

Marius Pedersen Group

INFORMACE Z ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI – DĚKANSTVÍ VRCHLABÍ

Milí přátelé, chtěl bych Vám dnes představit jednu černošku, **sv. Bakhitu**, otrokyni a řeholnici (1869 – 1947). Narodila se u Dárfúru, v jihozápadní části Súdánu. Její rodina byla šťastná, vlastnila pole i dobytek. V sedmi letech ji unesli dva Arabové, byla několikrát prodána do otroctví. Jednou ji tak zbili, že se ocitla v bezvědomí a krvácející ji nechali ležet. Jindy ji žena tureckého generála udělala 114 řezných ran na těle a do ran vsypala sůl. Krvácející ji na víc než měsíc strčili do skladu, kde byla bez kousku látky a vody na očištění ran.

Za 8 let ji koupil italský konzul, poprvé dostala důstojné oblečení. Chtěl Bakhitu vrátit do její rodné vesnice, ale protože nevěděli kam, vzal ji s sebou do Itálie. V Janově ji daroval svému příteli, kde se setkala s křesťanstvím. Správce jí věnoval křížek a řekl: "Ježíši, tobě ji svěřuji. Takovou ubohou, jaká je." Nakonec byla svěřena řeholním sestrám z Benátek. V r. 1889 našla Bakhita podporu u představitelů krále, kteří jménem italské vlády, jež zakázala otroctví, ji vyhlásili za svobodnou. R. 1890 přijala křest. Splnila se jí i touha stát se řeholnicí. Okamžitě si získala sympatie všech lidí, kteří ji na důkaz své lásky nazvali "černou matkou". Během I. světové války obětavě pomáhala zmírňovat utrpení, s láskou se starala o raněné vojáky.

Její motto zní: "To, co Bůh chce!" K druhým chovala dobrotu, laskavost a něžnost. "Tady jsem se znovu zrodila jako Boží dítě!" - řekla pokaždé, když se při návštěvě kostela dotýkala křtitelnice, kde byla pokřtěna. "Křest mi přinesl tolik radosti, že jsem byla šťastná z tolika milostí, které jsem dostala. Pokud by přišel obchodník s otroky, který mě unesl a mě trápil, poklekla bych před ním a líbala bych mu ruce. Kdyby se to nestalo, nebyla bych dnes křesťankou ani řeholnicí". Děkovala Bohu, že z ní udělal svou nevěstu. Žádný, ani jen nepatrný hněv, nevyšel z jejích rtů: "Ona si všechny vkládala do srdce a modlila se za ně." Byla přezdívána "Africký květ" nebo "Šťastná sestra."

Když projíždím Dolní Brannou a dívám se na kostel, jsem vděčný Bohu za štědré dárce a za všechno, co se již povedlo společnými silami opravit. Dobrou zprávou je jistě to, že i letos, dá-li Pán, opět pokročíme v opravě střechy kostela. Je to možné též díky příslibené finanční **pomoci od obce ve výši 500.000 Kč**, za což bych chtěl i touto cestou vedení obce srdečně poděkovat! Dál můžete na opravu přispívat posláním finančního daru na č. účtu: 1096022339/0800, do poznámky pro příjemce napište: dar na opravu střechy. Dárcům na požádání rádi vystavíme potvrzení.

Nejdůležitější „opravy“ se však týkají lidských srdcí. K tomu napomáhají dobré lidské vztahy, modlitby a různá setkání. Těším se, že spolu zažijeme příjemné chvíle na **poutní mši svaté** (27. 4.), na **Cyklistickém požehnání** (24. 5.), **Noci kostelů** (23. 5.) či na dalších akcích. Kdo uvažujete **o křtu** pro sebe nebo pro své děti či přemýšlíte o církevní **svatbě**, dejte mi vědět, abychom se včas domluvili a připravili. Letos o **velikonoční noci** (sobota 19. 4. od 20:00) budou pokřtěni dva dospělí. Můžete se přijít podívat, začínáme před kostelem žehnáním ohně a průvodem se svícemi.

Ať blížíící se velikonoční doba je časem pokoje a radosti. Ježíš Kristus vstal z mrtvých a otevřel nebeské poklady i pro každého z nás. Mějte se pěkně a těším se na setkání.

P. Jiří Šlégr

Zveme Vás do kostela sv. Jiří:

27. 04. Neděle 11:00 – **Poutní mše svatá ke sv. Jiří** - patron kostela a obce

23. 05. Pátek – **Noc kostelů** – otevření kostelů pro veřejnost

24. 05. Sobota 10:00 – **Žehnání cyklistům**

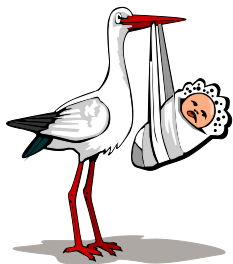
Sobotní mše svaté budou od 4. 5. opět v kostele sv. Jiří od 18:00.

Sledujte, prosím, aktuální ohlášky, jsou i na webu.

Římskokatolická farnost - děkanství Vrchlabi, Nám. Míru 287, 543 01 Vrchlabi 1,
tel.: 731 645 349, e-mail: rkf.vrchlabi@dihk.cz, www.farnostvrchlabi.eu

**Bud'te dobří, milujte Pána, modlete se za ty, kteří Ho neznají. Jaká je to veliká milost znát Boha!
sv. Bakhita**

Společenská rubrika

Narození:

Josef Ther

Úmrtí:

Jarmila Radoňová
Miroslav Holubec

Všem našim jubilantům, kteří v tomto čtvrtletí oslavili svá životní jubilea, přejeme do dalších let mnoho zdraví a životní pohody. Na přání rádi zveřejníme blahopřání, poděkování či vzpomínky. Oznámení budou zveřejněna na vlastní žádost, se souhlasem občanů.

Dětský maškarní karneval se konal 28. 2. 2025 v Kulturním domě.

